

Юрба гуділа і шуміла - Джерело

Написав Автор невідомий
Четвер, 02 квітня 2026, 14:27

Юрба гуділа і шуміла:
—«Ведуть Його, ти подивись!».
Все до кінця не розуміла,
Ось голки жадібно вп'ялись.

І по обличчю кров стікала,
А Очі ніжні опустились.
На шлях, де смерть Його чекала,
Мовчки туди Вони дивились.

А хрест важкий давить на плечі,
Стемніло Небо голубе.
І чути з вуст безглузді речі:
—«Спаси від смерті Сам Себе!».

Він падав, стогону не чути
І тік по лобу Його піт.
А Матері як це збагнути?
Немов завмер аж цілий світ!

А серце на частинки рветься:
—«Чому з Тобою Сину мій,
Вчиняють так?»—шепіт несеться,
А в відповідь—лиш біль німий.

Та Він ішов крізь людські рики,
Натовпу злобного. Враз впав.
«Вставай!»—сказав солдат із криком
І солдат інший хрест підняв.

Чекайте люди, постривайте!»,
Та хіба чують шепіт губ?
Хоча б ви голос свій подайте,
Та ось розд'ялись звуки труб.

Голгофа вже і спрага крові,
Хльоснула тисячі людей.
Вони спішать, вони готові,
Бачити звірства у день цей.

—«Мій Син!»—губи шепотіли,
Сльози струмком усе течуть:
—«Чому ви люди озвірили,
Звідки взялася така лють?»

Чи чуєш серце Мама Сину,

Юрба гуділа і шуміла - Джерело

Написав Автор невідомий
Четвер, 02 квітня 2026, 14:27

Що рветься навпіл знов і знов?»...
—«Я ж бо на смертну цю годину,
Заради цього і прийшов»...

Очі Свої підняв до Неба,
Дивилась Мати на Його.
Хіба ж терпіти таке треба,
—«Чи Ти родився для цього?»...

Народ затих і вище ставши,
Зійшов Пилат і знак подав.
Христа схопили й знемагавши,
Він Сам на хрест великий впав.

Встромили цвяхи в Ноги, в Руки,
Все тіло біль Його пройняв.
Маріє! Чуєш Ти ці стуки,
Сина Твого народ розп'яла?

Слова Ісусові лунають:
—«Отче, прости й помилуй їх!
Вони не знають, що вчиняють,
Мамо ти чуєш? Я тут за них!».

—«Я чую Сину й тихо плачу,
Як мусиш муки ці пройти?
Твій подвиг серцем своїм бачу,
Любити вчусь, як любиш Ти»...

Хрест підняли з обвислим тілом,
Струмком лилась на землю Кров.
Скінчивши з цим кривавим ділом,
Кат відійшов. Висить Любов...

Дивіться люди, покоління,
На хрест свій погляд підійміть.
У наш бурхливий вік, спасіння,
Доки не пізно, ви прийміть!

Мій друже! Пильно подивися,
Струмиться Кров іще Свята.
Покайся, з Богом примирися,
Прийми Спасителя Христа! Амінь

Автор –невідомий;
Переклад Ангеліни Ющук.

Юрба гуділа і шуміла - Джерело

Написав Автор невідомий

Четвер, 02 квітня 2026, 14:27
